

i. året, det som snart inträder. *I balans, behållning*, som ingår i början af en räkenskap.

INGÅENDE, n. 5. Handlingen, då man ingår; händelsen, att något ingår (för alla bem.). *Vid i-t i rummet. Ett fartygs i. i hamnen.*

INGÅNG, m. 2. 1) Se *Ingående* (för bem. 1 o. 5 af verbet *Ingå*) *Vid hans i. i rummet. Vid årets i.* — 2) Rättighet att ingå. *Lemna fri i.* — 3) Ställe, der man går in. *I-en till ett hus, en kyrka, en hamn.* — 4) Början. *Vid årets i. I-en af ett tal, en predikan, inledningen.*

INGÅNGSSPRÅK, n. 5. Bibelspråk, som en prest tager till ämne för sin predikan och hvarmed den börjar.

INGÅNGSPSALM, i' nngångssällm, m. 5. Psalm, som afsjungs i början af gudstjensten.

INGÅLD, m. 5. Se *Inkomst*.

INGÅRDA, v. a. 1. Omgifva med gårdsel, gård, risgård, o. s. v. — *Ingårdande*, n. 4 o. *Ingårdning*, f. 2.

INGÖTE, i' nnjöte, n. 4. (gjut.) 1) Hål, hvarigenom den smälta metallen ingjutes i en form. Kallas äfv. Gjuthål. — 2) Metall, som fyllt tillloppsrännan emellan gjuthålet och formen. Kallas äfv. Gjuthufvud. — 5) Form, som begagnas, då guld eller silver gjutes till stänger eller skifvor.

INHACKA, v. a. 1. Genom hackning göra något slags fördjupning i en sak. *I rännen i en sten.* — Äfv. *Hacka i'n* — *Inhackande*, n. 4. o. *Inhackning*, f. 2.

INHALARE, m. 5. (sjöt.) Tåg, hvarmed något inhalas.

INHAMRA, v. a. 1. Genom hamring indrifva. — Äfv. *Hamra i'n*. — *Inhamrande*, n. 4. o. *Inhamring*, f. 2.

INHEMSK, a. 2. (af *Hem*) Som finnes, växer, tillverkas, sker i ett land. *I-a djur, växter. En i sjukdom. I-a varor, tillverkningar. I-t krig, se Inbördes.*

INHEMTA, se *Inhämta*.

INHIBERA, v. a. 1. Inställa, förbjuda. — *Inhiberande*, n. 4. o. *Inhibering*, f. 2.

INHIBITION, inhihbitschön, f. 5. Inställande; förbud att fortfara med något.

INHUGGA, v. a. 3. (böjes som *Hugga*) 1) Genom huggning göra något slags fördjupning i en sak. — 2) Se *Infalsa*. — Äfv. *Hugga i'n*. — 3) (jäg.) Af vanlig skogsmark genom huggning tillreda jagtplats till den beskaffenhet, den bör äga. — *Inhuggande*, n. 4. o. *Inhuggning*, f. 2.

INHYRA, v. a. 2. Mot hyras erläggande låta någon bo hos sig. *I någon i sitt hus.* — Äfv. *Hyra i'n*. — *Inhyrande*, n. 4 o. *Inhyring*, f. 2.

INHYSA, v. a. 2. (af *Hus*) Låta bo hos sig, i sitt hus. — Äfv. *Hysa i'n*. — *Inhysande*, n. 4. o. *Inhysning*, f. 2.

INHYES, i' nnhys-, a. oböjl. 1) Som bor kostnadsfritt i en annans hus, *En i person.* — 2) (fam.) a) Som sitter mycket inne, lever för sig själf. — b) Insvett i kläder, så att ansigtet knappt synes. — *Adv. Bo i.*, kostnadsfritt i annans hus. *Sitta i.*, äfv. (fam.) sitta mycket inne, ej gå ut, leva för sig själf.

INHYESHJON, n. 5. Person, som bor inhyses.

INHÅLLA, v. a. 3. (böjes som *Hålla*) Hålla tillbaka. *I en häst.* Vanligare *Hålla i'n*. — *Inhållande*, n. 4. o. *Inhållning*, f. 2.

INHÄFTA, v. a. 1. Genom häftning insätta.

I papper i en bok. — Äfv. *Häfta i'n*. — *Inhäftande*, n. 4. o. *Inhäftning*, f. 2.

INHÄGNA, v. a. 1. Omgifva med hägnad. — *Inhägnande*, n. 4.

INHÄGNAD, m. 5. Hägnad plats, rymd.

INHÄMTA, v. a. 1. 1) Inbringa, införa. *Låta i vatten, ved.* — Äfv. *Hämta i'n*. — 2) (fig.) Förspörja, erfara, finna, lära. *I kunskap, underrättelse om något. I kunskaper, förvärfva sig k. I en upplysning af någon, förfråga sig och erhålla &c.* I samma mening säges äfv.: *I ens råd, ens tanka, yttrande. Jag i-r af ditt bref, att . . . Jag kunde intet mer i af hans tal. Deraf i-s, att . . .* — *Inhämtande*, n. 4.

INHÄNDIGA, v. a. 1. Få, bekomma i hand, emottaga. *Jag har i-t ert bref.* — *Inhändigande*, n. 4.

INHÄNGA, v. a. 2. Föra in och hänga upp. *I torkkläder på vinden.* — Äfv. *Hänga i'n*. — *Inhängande*, n. 4. o. *Inhängning*, f. 2.

INHÖLJA, v. a. 2. Hölja rundt omkring på alla sidor. — Äfv. *Hölja i'n*. — *Inhöljande*, n. 4. o. *Inhöljning*, f. 2.

INHÖSTA, v. a. 1. Se *Inberga*.

INI, i' nni', se *Inuti*.

INIFRÅN, i' nnifrån, prep. o. adv. Från det inre af rum, ort, ställe. *Man ropar mig i huset. I skogen, landet. Ett rop hördes i.*

INITIALBOKSTAF, initsialbókstäv, m. 5. pl. — *bokstäver*. Begynnelsebokstaf.

INITIATIV, initsiativ, m. o. n. 5. o. 5. 1) Första framställning af förslag i ett ämne. *Taga i-en, göra första förslaget; äfv. (fig.) taga första steget.* — 2) (i statsrätten) Rättigheten att föreslå lagar. *Konungen har ensam i-en.*

INITIERA, initsiera, v. a. 1. 1) Invida i religionshemligheter. — 2) Intaga i orden, sällskap, o. s. v. — 3) (fig.) a) Undervisa (i vetenskap, konst, yrke). *I någon i filosofien.* — b) Bibringa kännedom om en sak. *I någon i en sak.* — *Initierande*, n. 4. o. *Initiering*, f. 2.

INJAGA, v. a. 1. 1) Jaga, fösa, drifva till det inre af ett rum, ett ställe, en ort. — Äfv. *Jaga i'n*. — 2) *I fruktan*, göra rädd, förskräckt. — *Injagande*, n. 4.

INJURIE, innjürie, f. 5. (lat. *Injuria*) 1) Oförrätt. — 2) Förolämpning, skymf. — 3) Årerörigt tillmäle.

INJURIE-PROCESS, innjürie-prosäss, m. 5. Rättegång, anställd för en årerörig beskyllning.

INK, inngk, m. 2. Påsesvulst på hästars ben.

INKALLA, v. a. 1. 1) Kalla att komma in. *I någon ifrån gatan.* — Äfv. *Kalla i'n*. — 2) Kalla till inställelse. *I för rätten.* — *Inkallande*, n. 4. o. *Inkallelse*, f. 5.

INKAPABEL, innkapábl, a. 2. Oförmögen, ur stånd.

INKAPACITET, - - - -ét, f. 5. Oförmåga, oduglighet.

INKARNATION, - - - -tschön, f. 5. (af lat. *in*, till, och *Caro*, kött) Christi mandoms anamelse.

INKASSERA, i' nnkasséra, v. a. 1. (ital. *Incassare*) Indrifva (i kassan) penningar, uppbära. — Äfv. *Kassera i'n*. — *Inkasserande*, n. 4.

INKASSERING, f. 2. 1) Penningars indrifvande, uppbärande. — 2) Penningsumma, som indrifves eller uppbäres.

INKAST, i' nnkást, n. 5. Invändning emot, framställt tvifvel om riktigheten af en yttrad sats,